RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 66.523 van 3 juni 1997
in de zaak A. 73.385/VII-15.260.

In zake : de n.v. SIDMAR,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. SIDMAR op 25 februari 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 17 januari 1997 waarbij het beroep door de Vlaamse milieumaatschappij aangetekend tegen de beslissing van 18 juli 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende verlenen van de vergunning aan de n.v. SIDMAR tot het verder exploiteren en veranderen (uitbreiden) van een siderurgisch complex gelegen te 9042 Gent, John Kennedylaan 51 gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en het beroepen besluit gedeeltelijk wordt gewijzigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 april 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 april 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Gelet op het bij artikel 90, § 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. De verzoekende partij, de n.v. SIDMAR, baat in het Gentse havengebied, langsheen het kanaal Gent-Terneuzen, een geïntegreerd staalbedrijf uit.

In het verleden werden aan de n.v. SIDMAR 54 vergunningen afgeleverd (ARAB-, milieu-, lozings- en afvalstoffenvergunningen).

Uit het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 18 juli 1996 blijkt de basisvergunning een op 17 februari 1967 verleende ARAB-vergunning te zijn, vergunning die werd verleend voor een termijn van dertig jaar tot 16 februari 1997.

De verzoekende partij stelt, hierin niet tegengesproken door de verwerende partij, dat zij reeds in 1992 voorbereidingen trof voor de hernieuwing van de basisvergunning, en dat zij begin 1995 contact opnam met de diverse overheidsinstanties die de aanvraag tot hernieuwing van de vergunning zouden gaan beoordelen. In de loop van 1995 werd tevens een milieueffectenrapport opgemaakt.

1.2. Op 5 februari 1996 dient de verzoekende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en uitbreiden van een siderurgisch bedrijf.

1.3. Op 18 juli 1996 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar ingaand op 17 februari 1997; weliswaar wordt voor bepaalde installaties de vergunningstermijn beperkt tot tien jaar. Tevens worden een hele reeks algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden opgelegd. Die bijzondere voorwaarden hebben in ruime mate betrekking op het lozen van afvalwaters. Voor de volgende drie lozingspunten worden bijzondere voorwaarden opgelegd :

- de lozing van bedrijfsafvalwater afkomstig van de kooksfabriek, via riool E, in het kanaal Gent-Terneuzen;
- de lozing van bedrijfsafvalwater afkomstig van de hoogovens en de staalfabriek, via riool D, in het kanaal Gent-Terneuzen;
- de lozing van bedrijfsafvalwater afkomstig van de walserijen via lozingspunt 10, in het kanaal Gent-Terneuzen.

De opgelegde voorwaarden houden onder meer in dat voor een hele reeks parameters bepaalde emissiegrenswaarden (uitgedrukt in mg/1) niet mogen worden overschreden en dat maximumdebieten worden opgelegd (uitgedrukt in m^3/u en m^3/dag).

Voorwaarden inzake een maximum vracht, uitgedrukt als gemiddelde dagvrachten berekend op basis van de meetresultaten over een heel kalenderjaar (en uitgedrukt in kg/dag) worden evenwel niet opgelegd.

1.4. Met een aangetekend schrijven van 14 augustus 1996 stelt de Vlaamse milieumaatschappij, buitendienst Gent, bij de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu beroep in tegen het deputatiebesluit van 18 juli 1996. De brief is genaamtekend "Carla BRION. Directeur", doch werd blijkbaar in opdracht ondertekend door iemand anders.

In het beroepsschrift, dat betrekking heeft op de voorwaarden die werden opgelegd met betrekking tot het lozen van afvalwaters, wordt onder meer betoogd dat voor een aantal parameters de maximum toegelaten emissiegrenswaarden moeten worden verstrengd en dat het verantwoord is voor een aantal parameters eveneens een beperking in vrachten op te nemen.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen ingewonnen; onder meer worden volgende adviezen verstrekt :

a. De Vlaamse milieumaatschappij verwijst op 20 september 1996 naar het beroepsdossier. Ook dit advies wordt genaamtekend "Carla BRION. Directeur" en werd blijkbaar in opdracht door iemand anders ondertekend.
b. Op 28 september 1996 brengt de administratie gezondheidszorg een gunstig advies uit voor de verdere exploitatie en uitbreiding van het bedrijf. Voor wat betreft de lozing van afvalwaters wordt het standpunt van de Vlaamse milieumaatschappij inzake het opleggen van maximumconcentraties en van maximum te lozen vrachten bijgetreden.
c. Op 9 oktober 1996 brengt het hoofdbestuur milieuvergunningen een advies uit waarin op gemotiveerde wijze wordt voorgesteld het beroep van de Vlaamse milieumaatschappij ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing van de bestendige deputatie te bevestigen. In het advies wordt uitvoerig uiteengezet waarom het beroep van de Vlaamse milieumaatschappij niet gegrond is.
d. Op 25 oktober 1996 stelt de gewestelijke milieuvergunningscommissie voor het beroep van de Vlaamse milieumaatschappij ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing van de bestendige deputatie te bevestigen. Het advies wordt uitgebracht met acht stemmen tegen één; het minderheidstandpunt werd ingenomen door de vertegenwoordiger van de Vlaamse milieumaatschappij.

Te noteren valt nog dat de verzoekende partij op 23 september 1996 een brief met bijlagen richt aan de gewestelijke milieuvergunningscommissie waarin argumenten worden uitgewerkt waaruit moet blijken waarom de lozingsvoorwaarden die de Vlaamse milieumaatschappij voorstaat onaanvaardbaar zijn. In de brief staat onder meer te lezen :

"Voorafgaandelijk stelt de N.V. SIDMAR zich vragen bij de ontvankelijkheid van dit beroep. Het beroepschrift werd immers ondertekend met de vermelding in opdracht van C. BRION, met een onleesbare handtekening en zonder dat de naam en de hoedanigheid van de ondertekenaar vermeld wordt".

Voorts wordt door de n.v. SIDMAR ter gelegenheid van de zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie nog een nota overhandigd waarin wordt uiteengezet waarom de argumentatie die de Vlaamse milieumaatschappij in haar beroepsschrift uiteenzet niet opgaat.

1.6. Nadat de adviezen zijn uitgebracht richt de Vlaamse milieumaatschappij op 28 november 1996 en 16 januari 1997 nog brieven naar respectievelijk de gewestelijke milieuvergunningscommissie en de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu, waarin haar standpunt nogmaals wordt uiteengezet.

1.7. Op 17 januari 1997 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Die beslissing lijkt er in essentie toe te strekken dat voor twee lozingspunten de emissiegrenswaarde voor polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) wordt aangepast en dat voor de drie lozingspunten voor bepaalde parameters "maximumvrachten" worden opgelegd. Deze worden uitgedrukt (in Kg/dag per verontreinigde stof) als gemiddelde dagvrachten berekend op basis van de meetresultaten over een heel kalenderjaar. Eén van de meest essentiële verschillen tussen het besluit van de bestendige deputatie van 18 juli 1996 en het thans bestreden besluit is juist het feit dat met laatstgenoemd besluit een reeks maximumvrachten als bijzondere milieuvoorwaarden worden opgelegd.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel aanvoert :

"Schending van de artikelen 23, §2 en §3, 24 en 25 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, evenals van de artikelen 51, §2 en 52 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning,

doordat het bestreden besluit uitspraak doet over een beroep aangetekend door de Vlaamse Milieumaatschappij tegen de milieuvergunning die op 18 juli 1996 aan verzoekster werd verleend door de bestendige deputatie,

terwijl de Vlaamse Milieumaatschappij binnen de reglementaire termijn geen rechtsgeldig beroepschrift heeft ingediend, nu het schrijven gedateerd op 14 augustus 1996 niet ondertekend was op een wijze die toelaat om na te gaan of het beroep door een daartoe gemachtigd orgaan van de Vlaamse Milieumaatschappij is gehandtekend, noch blijkt dat de beslissing om beroep aan te tekenen binnen de voormelde termijn, genomen is door het daartoe bevoegde orgaan van de Vlaamse Milieumaatschappij,

de Vlaamse Milieumaatschappij derhalve geen ontvankelijk beroep heeft ingesteld tegen de hogervermelde milieuvergunning";

dat zij dat middel als volgt toelicht :

"Het bestreden besluit doet uitspraak over een beroep tegen het vergunningsbesluit van 18 juli 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan verzoekster de vergunning wordt verleend tot het verder exploiteren en uitbreiden van het bestaand siderurgisch complex.

Het beroepschrift waarover uitspraak wordt gedaan, is het schrijven op het briefpapier van de Vlaamse Milieumaatschappij, Buitendienst Gent, gedateerd op 14 augustus 1996 en toegekomen bij de Afdeling Milieuvergunningen van Aminal op 20 augustus 1996.

Dit schrijven werd ondertekend met een onleesbare krabbel, met de vermelding 'i.o. (in opdracht van) Carla BRION, Directeur'.

Deze vermeldingen laten niet toe na te gaan of de persoon die het beroepschrift heeft ondertekend, een

orgaan is van de Vlaamse Milieumaatschappij en daarenboven gemachtigd is om voor dit bestuur beroepschriften te ondertekenen in het kader van een milieuvergunningsprocedure.

Verzoekster heeft in haar verweerschrift aan de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 23 september 1996 de kwestie van de onleesbare handtekening opgeworpen. De tegenpartij heeft nagelaten om hierop in het bestreden besluit te antwoorden.

Hierbij is niet zozeer de vraag aan de orde naar de authenticiteit van de handtekening, doch veeleer het probleem van de identificatie van de ondertekenaar. Wanneer uit geen enkele omstandigheid de identiteit van de ondertekenaar kan worden afgeleid, is het beroepschrift niet-ontvankelijk. De tegenpartij was immers niet bij machte om te controleren of het geschrift wel was ondertekend door een daartoe gemachtigd persoon (vgl. R.v.St., 25 januari 1994, nr. 45.744; R.v.St., 8 februari 1994, nr. 46.046). Daarenboven blijkt niet dat de beslissing om beroep aan te tekenen werd genomen door een daartoe bevoegd orgaan";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij onder meer antwoordt dat uit de vermeldingen op de brief van 14 augustus 1996 onweerlegbaar blijkt dat het administratief beroep werd ingesteld door de Vlaamse milieumaatschappij en dat dit schrijven uitgaat van de directeur van de buitendienst Gent van de Vlaamse milieumaatschappij; dat zij doet gelden dat uit de stukken 15, 16, 17, 18 en 19 van het administratief dossier blijkt dat het hoofd van de buitendienst Gent, te weten directeur Carla BRION, de bevoegdheid bezit tot het instellen van een beroep tegen een beslissing omtrent een milieuvergunningsaanvraag; dat zij betoogt dat die ambtenaar haar bevoegdheid tijdelijk, bijvoorbeeld gedurende een vakantieperiode, kan delegeren "aan een ambtenaar van niveau", in casu de adjunct van de directeur, Rita BAEYENS die het beroepsschrift dan ook in opdracht van de directeur heeft genaamtekend;

2.3.1. Overwegende dat met een aangetekend schrijven van 14 augustus 1996 de buitendienst Gent van de Vlaamse milieumaatschappij bij de Vlaamse Minister

bevoegd voor het Leefmilieu beroep heeft ingesteld tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen; dat die brief is genaamtekend "Carla BRION Directeur" en dat hij "io", dus in opdracht door iemand anders werd ondertekend; dat de naam van de ondertekenaar niet staat vermeld en dat op basis van de handtekening ook niet kan worden nagegaan welke de naam is van diegene die de handtekening heeft geplaatst;

2.3.2. Overwegende, wat de bevoegdheid tot het instellen van het beroep door Carla BRION, hoofd van de buitendienst Oost-Vlaanderen, betreft, dat de verwerende partij verwijst naar een reeks delegatiebesluiten van respectievelijk 21, 22 en 23 februari 1994, welke zij heeft neergelegd; dat zij evenwel nalaat aan te duiden op basis van welk artikel en van welk besluit aan het hoofd van de buitendienst de bevoegdheid wordt verleend voor het instellen van beroep tegen in eerste aanleg verleende milieuvergunningen; dat het niet aan de Raad van State is om in een kort geding de verscheidene neergelegde delegatiebesluiten zelf aan een grondig onderzoek te onderwerpen teneinde na te gaan of daadwerkelijk aan het hoofd van de buitendienst die bevoegdheid werd toegekend; dat in elk geval op het eerste zicht in die delegatiebesluiten dergelijke delegatie aan het hoofd van de buitendienst niet kan worden ontwaard; dat nochtans artikel 5, hoofdstuk II, "Delegaties" van het delegatiebesluit van 21 februari 1994, ondertekend door de Administrateur-generaal, bepaalt : "De bevoegdheid inzake de in dit delegatiebesluit niet gespecificeerde taken en opdrachten blijft bij de Administrateur-generaal. Hij kan ze verder delegeren"; dat de bevoegdheid tot het instellen van een beroep tegen milieuvergunningen in eerste aanleg verleend, decretaal toegekend aan de Vlaamse milieumaatschappij een dermate belangrijke bevoegdheid is, temeer daar zulk een beroep schorsend werkt, dat deze niet zonder een uitdrukkelijke

delegatie door een andere ambtenaar dan de administrateur-generaal kan worden uitgeoefend; dat weliswaar in een brief van 9 november 1994, dit is geruime tijd na voornoemde delegatiebesluiten, Philippe D'HONDT, werkleider bij het hoofdbestuur van de Vlaamse milieumaatschappij, aan het hoofd van de buitendienst Gent mededeelt : "Zoals reeds eerder afgesproken ligt het initiatief om beroep in te dienen bij de buitendiensten (...)"; dat evenwel die brief niet kan worden aangemerkt als een delegatie van de administrateur-generaal aan het hoofd van de buitendienst tot het instellen van het beroep; dat daarenboven uit die brief veeleer kan worden afgeleid dat in de neergelegde besluiten van februari 1994 dergelijke delegatie niet was verleend;

2.3.3. Overwegende, daarenboven, dat het beroepsschrift zelfs niet werd ondertekend door het hoofd van de buitendienst Gent; dat weliswaar de verwerende partij een brief gedateerd 5 augustus 1996 neerlegt, ondertekend door "Carla BRION-Directeur", waarin zij mededeelt dat gedurende haar verlof van 12 augustus 1996 tot 2 september 1996 de leiding van de buitendienst wordt waargenomen door Rita BAEYENS, adjunct van de directeur; dat, evenwel, de Raad van State op basis van de in de huidige procedure neergelegde stukken niet kan nagaan of het beroepsschrift wel effectief werd ondertekend door Rita BAEYENS : immers, wordt op kwestieus beroepsschrift noch de naam, noch de hoedanigheid van de ondertekenaar vermeld; de handtekening van de ondertekenaar is ook onleesbaar; evenmin kan aan de hand van andere stukken worden nagegaan of kwestieuze handtekening wel die is van Rita BAEYENS;

2.3.4. Overwegende dat gelet op hetgeen voorafgaat, in de huidige stand van de procedure de verwerende partij niet heeft aangetoond dat het indienen van het beroep is geschied door de daartoe bevoegde ambtenaar van de Vlaamse milieumaatschappij en dus ook niet dat

het beroep ontvankelijk is ingediend; dat dienvolgens vooralsnog het eerste middel ernstig is;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij volgende uiteenzetting geeft over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar kan berokkenen :

> "De vrachtnormen die in het besluit zijn opgenomen zijn onhaalbaar.
> Verzoekster heeft aan de hand van eigen statistische gegevens betreffende de lozingen van de jongste 2,5 jaar berekend hoe lang het zou duren eer de exploitatie de nieuw opgelegde vrachtnorm zou overschrijden. Hoewel de nieuwe vrachtnorm een jaargemiddelde is, zal reeds in de loop van het jaar met zekerheid vastgesteld worden dat de norm zal overschreden worden doordat de totale gemeten dagvrachten reeds hoger liggen dan 365 maal de te halen norm.
> Zo berekende verzoekster dat voor het element zilver op lozingspunt 10, de jaarvrachtnorm reeds na een uitbating van 24 dagen zal overschreden worden. Deze berekening gebeurt als volgt :
> nieuwe vrachtnorm in de vergunning : gemiddeld 0,015 kg/dag
> maximum vracht op één jaar : 0,015 x 365 = 5,475 kg/jaar
> statistische gegevens van verzoekster betreffende de vracht : gemiddeld 0,23 kg/dag
> aantal dagen lozen totdat norm bereikt is : 5,475/0,23 = <u>23,8 dagen</u>
> Voor arseen op lozingspunt 10 zal de norm na een uitbating van 208 dagen worden overschreden. De norm voor chroom op hetzelfde lozingspunt zal worden overschreden na 219 dagen.
> De overschrijding op korte termijn van de nieuwe vrachtnormen is derhalve onvermijdelijk.
> 2. Zodra verzoekster op basis van de binnenkomende meetgegevens vaststelt dat het jaargemiddelde bereikt is, zal zij verplicht zijn de lozingen te stoppen. Elke verdere lozing zou dan immers onvermijdelijk en onafwendbaar leiden tot een overtreding van de vergunning, met alle bestuursrechtelijke, civielrechtelijke en strafrechtelijke implicaties vandien.
> De sluiting van één of meerdere lozingspunten leidt onmiddellijk en onvermijdelijk tot onmiddellijke sluiting van het gehele siderurgische complex. Het bedrijf is immers zeer waterintensief en loost tot 4.680 m³ water per uur. De afvalwaterstromen zijn onderling met elkaar verbonden : via een systeem van

zuiveringen en hercirculatie wordt het opgenomen water tot 18 maal herbruikt. Hieruit volgt dat het sluiten van één lozingspunt onmiddellijk het gehele bedrijf stillegt.

3. Eenmaal de installaties zijn stilgelegd gedurende een bepaalde periode, kunnen deze niet of zeer moeilijk opnieuw worden opgestart :

Kooksfabriek

Eén van de noodzakelijke grondstoffen voor het hoogovenproces is kooks. Deze is in grote hoeveelheden nodig en wordt in de kooksfabriek van de verzoekster geproduceerd in een continu proces.

De kooksovenbatterijen werden in 1972 in dienst genomen en zijn tot op heden zonder onderbreking in werking. Deze batterijen werken volgens een zichzelf onderhoudend proces dat niet kan en niet mag stilgelegd worden. Stilstanden van de installatie veroorzaken onherroepelijke schade.

De heropbouw van de kooksfabriek neemt 2 à 3 jaar in beslag.

Hoogovens

Verzoekster beschikt over twee hoogovens. Hiermee wordt vloeibaar ruwijzer aangemaakt.

Het stilleggen van de hoogovens gedurende een langere periode vergt een langdurige voorbereiding. Het is een operatie die normaal enkel gebeurt ter gelegenheid van een groot onderhoud (zo om de tien jaar), en waar een risico voor de veiligheid van het personeel is aan verbonden.

Wanneer de hoogovens stilliggen, wordt geen hoogovengas meer geproduceerd waardoor ook de andere afdelingen niet kunnen verder werken.

Het opstarten van een hoogoven na een langdurige stilstand betekent een groot risico voor beschadiging. Dergelijk scenario verkort aanzienlijk de normale levensduur van de hoogoven. Bovendien betekent deze beschadiging een aanzienlijk veiligheidsrisico (ontploffings- en brandgevaar).

4. Verzoekster heeft nood aan gespecialiseerd personeel om het bedrijf weer op te starten. Het gaat hier immers om een hoogtechnologische, geautomatiseerde onderneming die overwegend nood heeft aan hooggekwalificeerd personeel dat bovendien sterk gespecialiseerd is in zijn functie.

Tijdelijke sluiting van het bedrijf zou op katastrofale wijze het verlies betekenen van een groot percentage van het arbeidspotentieel dat, gezien de vraag van de arbeidsmarkt naar gekwalificeerd personeel, relatief vlug zijn weg zal vinden op de arbeidsmarkt. Alleen al om dit verlies wordt het hoogst problematisch om het bedrijf ooit nog te kunnen heropstarten na een sluiting.

5. De tijdelijke sluiting van het bedrijf van verzoekster leidt tot onherstelbaar verlies van haar marktpositie en haar imago.

Over de voorbije 30 jaar heeft verzoekster zich opgewerkt tot één van de meest vooraanstaande staalproducenten op de West-Europese markt door continu aandacht te besteden aan kwaliteit en dienstverlening.

Het tijdelijk stilleggen van de productieactiviteit, en zelfs nog maar de dreiging ervan, brengt allereerst rechtstreeks de marktpositie van het bedrijf in het gedrang. Daarnaast wordt ook uiterst moeilijk herstelbare schade aangebracht aan het imago.

De sector van de West-Europese staalnijverheid wordt gekenmerkt door een hevige concurrentie, zodat het tijdelijk verdwijnen uit de markt een onmiddellijk verlies aan cliënteel met zich meebrengt, dat slechts moeilijk terug te winnen zal zijn. Thans worden meer dan 25 % van de verkoop gerealiseerd via langetermijncontracten. Hieronder valt ook de strategisch uiterst belangrijke automobielsector. De niet-nakoming van contractuele verplichtingen, zelfs het enkele bestaan van twijfel over de nakoming ervan, is in deze competitieve sector reeds voldoende om cliënten te verliezen. Het imago van betrouwbaarheid en degelijkheid wordt onherroepelijke schade toegebracht.

De gevolgen zijn ook niet te onderschatten (voor) vele stroomafwaartse dochterondernemingen die totaal afhankelijk zijn van de kernactiviteit te Gent. Deze ondernemingen worden voor 100 % bevoorraad door verzoekster, en zullen dus ook stil komen te liggen. De productiviteit en de rentabiliteit van deze dochterondemingen is ook van belang voor verzoekster, vermits deze ondernemingen een belangrijke toegevoegde waarde (bekleden, slitten, profileren, op maat knippen, ...) realiseren op het produkt dat met verzoekster geïdentificeerd wordt.

6. Tenslotte zal de stillegging van het bedrijf leiden tot de derving van de maandelijkse inkomsten van het bedrijf ten bedrage van 4 à 5 miljard BF. Het bedrijf heeft maandelijkse verplichtingen ten bedrage van ongeveer 4,3 miljard BF ten aanzien van haar schuldeisers (banken, leveranciers, personeel, overheid, ...). Deze verplichtingen zullen niet meer kunnen worden nageleefd, waardoor het voortbestaan van de onderneming niet meer kan worden gegarandeerd";

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij op concrete wijze uiteenzet dat zij voor een aantal elementen, zoals zilver en arseen, op relatief korte termijn, en in elk geval binnen het jaar, de jaarvrachtnorm zal bereiken en dat voor het element zilver dat al na ongeveer 24 dagen zal zijn geschied; dat de verwerende

partij wel beweert dat die berekeningen onjuist zijn, doch dat niet op concrete wijze aantoont; dat, zelfs rekening gehouden met een zeer ruime foutmarge, in die zin dat er een grote discrepantie zou zijn tussen de maximumdebieten en maximumconcentraties enerzijds en de werkelijk geloosde debieten en concentraties anderzijds, kan worden aangenomen dat de jaarvrachtnorm voor zilver na enkele maanden zal worden bereikt, zodat het risico dat het bedrijf zal moeten worden stilgelegd niet uitgesloten is; dat dergelijk nadeel voor een bedrijf een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

> "(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 17 januari 1997 waarbij het beroep door de Vlaamse milieumaatschappij aangetekend tegen de beslissing van 18 juli 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende verlenen van de vergunning aan de n.v. SIDMAR tot het verder exploiteren en veranderen (uitbreiden) van een siderurgisch complex gelegen te 9042 Gent, John Kennedylaan 51 gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en het beroepen besluit gedeeltelijk wordt gewijzigd.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 3.

Dit arrest zal op dezelfde wijze worden bekendgemaakt als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie juni 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M.-R. BRACKE.**